

Forpligtelse til at skaffe os det. Jeg vil i denne Henseende tillade mig at spørge den ærede Minister, hvorfor han nu forlanger en Rentegaranti for 400,000 Rd. i Anledning af dette Dobbeltspor, medens Loven af 21de Juni 1867 indskrænker sig til en Rentegaranti for 250,000 Rd., altsaa 150,000 Rd. mindre. Vel staaer der ikke i den nævnte Lov, at Dobbeltsporet netop skal lægges imellem Roeskilde og Kjøbenhavn, der er kun Tale om et Dobbeltspor paa en Deel af den sjællandske Hovedbane; men det maa dog vistnok dengang have været Meningen, at Garantien skulde gjælde for hele Dobbeltsporet; i alt Fald kunde jeg ønske en Oplysning derom af den meget ærede Minister. — Jeg kommer nu til den ærede Ministers Endringsforslag til § 8. Naar det deri hedder, at Indenrigsministeren skal kunne fritage det sjællandske Jernbaneselskab for at anlægge Banen paa Fælster, forstaaer jeg dette saaledes, at Ministeren ikke tillige skal have Bemyndigelse til at fritage Selskabet for Driften af denne Bane. I Loven af 21de Juni 1867 er der nemlig givet Ministeren Bemyndigelse til at afslutte en Contract med dette Selskab om „Anlæg og Drift“ af en saadan Bane, og naar der her i Endringsforslaget kun tales om Fritagelse for Anlægget, haaber jeg, at dette er at forstaae saaledes, at Forpligtelsen til at overtage Banens Drift vedbliver at paahvile det sjællandske Jernbaneselskab. Søvrigt har jeg Intet imod at stemme for den ærede Ministers Endringsforslag, saaledes som det foreligger; men da der skal indgaaes et Contractsforhold, inden dette Endringsforslags Indhold kan blive til Virkelighed, troer jeg, det er ret hensigtsmæssigt at faae en bestemt og tydelig Forklaring om, i hvilket Omfang den ærede Minister mener at ville benytte den forlangte Bemyndigelse. — Jeg kan meget vel forstaae, at nogle af Thingets Medlemmer søge at fixere Banens Retning og Endepunkter, thi jeg troer, at Anlægget af Jernbaner her i Landet oftere har vist, at det vilde have været meget forsigtigt og hensigtsmæssigt, om man forud havde bestemt deres Retning noiere; men jeg erkjender ogsaa, at det er vanskeligt

at faae saadanne bestemte Retningslinier som dem, der ere foreslaaede i nogle af Endringsforslagene, vedtagne her i Loven. Jeg vilde dog ansee det for overordentlig vigtigt, om den Bestemmelse kunde blive indsat i Loven, at Banen skal ende ved Kallundborgs Havn, og dernæst forekommer det mig, at man, før Rigsdagen giver denne Lov fra sig, bør være paa det Nene med, om der skal være en Hovedbane eller en Sidebane til Byen Holbæk. Jeg vil ikke her udtale mig om, hvad der i saa Henseende er det Rette, men efter hele den Anlægsmaade, vi have fulgt, og det hele Princip, der gaaer igjennem vore Jernbaneanlæg, idet Banerne nemlig snoe sig omkring til Kjøbstæderne, forekommer det mig, at Hovedbanen bør gaae over Holbæk. Ved de sidste Forhandlinger, der have fundet Sted om de jydske Jernbaner, faae jeg, hvilke mærkelige Motiver der kunne bestemme Jernbaners Retning. Den ærede Minister vil maaskee erindre, at jeg dengang havde stillet et Forslag om en anden Retning af Silleborgbanen; end den, Regjeringen havde foreslaaet, og det kom da frem, at den Retning, jeg foreslog, var ligesaa god som den anden, ja rimeligvis bedre; men der blev indvendt, at Togene skulde omverle i Skanderborg. Som et Bevis paa, hvilke svage Argumenter man undertiden gjør gjeldende ved Bestemmelsen af Baners Retning, skal jeg imidlertid bemærke, at, da jeg skulde befære Banen, var der ikke nogen Omverling i Skanderborg, men ved Hinnerup, hvilket jeg fandt høist besynderligt, efter hvad den ærede Minister havde udtalt her i Thinget. Ved Anlægget af den sydsjællandske Jernbane, hvilket Anlæg nu er i Gang, viser det sig ogsaa, hvor vigtigt det er at have visse Punkter fastsatte. Det vilde f. Ex. tilvisse have været godt, om man havde sagt i Loven, at Jernbanen skulde gaae til Havnen ved Kjøge, ja endog med Hensyn til Spørgsmaal om Stationsanlæg seer man, at der opstaaer de besynderligste Tvivl. Det er mulig den ærede Minister bekjendt, at der paa den hele Bane mellem Roeskilde og Kjøge kun skal være een Station, at denne lægges paa et Sted, som næsten alle Egnens Behøgere ansee for særdeles uhensigtsmæssigt, og at man har henvendt sig til